

и ни пита, кои хора заминаха за София отъ панагюрище? Азъ отговорихъ, че никой другъ, освѣнъ Джуджевъ. Таманъ това говорихме, и искахъ да телеграфирамъ на г. Стамболова, дожажда телеграмма, че е убитъ г-нъ м-ръ Бѣлчевъ.

Защ. Марковъ: Г-да Сжди, да се пита свидѣтеля, по-рано отъ тая дата, въ която го срѣщналь Д. П. Стайковъ и му прѣдложилъ да вземе участие въ убийството виждалъ ли сж е съ него?

Свид. Здравковъ: Ний съ него постоянно ходимъ заедно.

— Нѣкакъвъ подготовителенъ планъ за туй кърваво дѣло не сж ли имали?

— За подобни нѣща не сме се разговаряли. Той ми каза: „Дошли сж хора отъ София, да подготвятъ хора, за да убиятъ г-нъ Стамболова“. Това ми каза.

— Значи по-рано съ Д. П. Стайковъ сж се срѣщали твърдѣ често, но никакъвъ разговоръ не сж имали за тия работи?

— Не сме.

— Какъ си обяснява това свидѣтеля: довѣренни лица ли сж били съ Д. П. Стайкова, щото да може да каже единъ човѣкъ, ела да убивашъ. Какъ мисли свидѣтеля, защо си е позволиль Дим. П. Стайковъ тѣй съ първо виждане до вратата на писалището да му каже: „Отъ София сж дошли хора, диратъ убийци, ти си вѣренъ човѣкъ, ела да те заведе при тѣхъ“. Защо си е позволиль Стайковъ подобно нѣщо да ви каже?

— Чудно е запитването на защитника. Какъ можало да се направи това. Азъ ви казахъ по-прѣди, че ний съ него сме биле по-отрано приятели. Азъ съмъ билъ опозиционеръ, както и той, готвилъ съмъ прѣврати, но не прѣврати за убийства.

— Азъ нѣмамъ намѣрение, да оскърбявамъ свидѣтеля. Свидѣтеля каза, че отъ приятелство му е казалъ това Д. П. Стайковъ. Свидѣтеля каза, че е готвилъ прѣврати. Какви сж биле тѣзи прѣврати, г-нъ Прѣдсѣдателю, да не е 9-ий Августъ?

Прѣдсѣд.: Той отговори.

Защит. Марковъ: Какви прѣврати е готвилъ?

Свид. Здравковъ: Прѣврати съмъ подготвювалъ, но не да убивамъ г-нъ Стамболовъ. Борилъ съмъ се за избори, за да може болшинството въ събранието да бжде наше, да може да прѣмине властта въ рѣцѣтъ на опозицията и пр.

Защит. Марковъ: Значи избирателна борба?

Свидѣт. Здравковъ: Да.